

Härmed beskrifning för en klädeskista
som tillhört Karin Alsdotter från Kallands-
boda - som de tillhörde ynnelinge sön - Kisten
är gjord av hennes dotter Lissa - f. 1836 och dog
1966. Kisten hade brun färg med årstallet 1836.
Botten var utsträckt. Inuti var den vitmå-
lad och locket dekorerat med tolv
engelsbilder. En på vardera sidan av
ett psalms vers så lyddande: "Lå oss jag
innan det blir natt och dölans båd till-
lages, blott sända här åt mig, det skett
som ej från mig, skett lages, blott söka
här, det namn som är i livets bok in-
skrivet: Lissa Johnsdotter". Målaren hade
lärt på egen hand och var född i Kallands-
boda 1834 och dog i Åttarp, Skåne år 1963.
Kisten ägs nu av Lissa G. barnbarn fru
Riny Nilsson stäbbelöv Broby tel. 896. Broby.

Myrsteckenaren äger en kista med kurrigt lock
blåmålade och försedd med årstallet 1857.
Den användes av ägaren yns Persson Myrstecken-
-f. 1866 och död 1900 - för smäskan han g. vill
hava tunggängliga för alla i familjen. För an-
nars byggd som en vanlig blådestkista. Den
är g. konstnärligt målad och målarens
namn och härkomst obekant. Dessutom finns
av samme ägare en vanlig väl bibehållen
kista av prima ek, som har målet åre-
talet 1847 samt bokstäverna B. M. E. = Bengta
Mönsdatter. Hon har blågrön färg samt
beslagen i alla hörn med flera beslag
av järnplåt. Målningen är illa åtgän-
gen, men synes hava varit målad av fack-
man fastän av okänd. Lådans kistor an-
vändes numera i uthusen, och skulle någon
möjligen behålla en som minn så omålas den.

Berättaren äger trene linnesticker och en
trebenstol. Bårda ett omränn. Stolen
har ryggstöd och på detsamma är år-
talet 1867 inskuret, samt bokstäverna
N. M. S. Den är äldre än årtalst angiver
emedan Nils Okensten, ägarens farfar, døde
på 1700 talet. Stolen är något urholkad
och dess kanter utskurna likt en plätad
krona. Färgen ljus med blåaktig botten-
färg. Bländ målarens - Årtalst på den ene
kistan är 1875, samt med målade bokstä-
ver S. F. O. På framsidan är båda sidor
en namnt målade tulpaner, genska
bara gjort. Den andra kistan har årtalst
1879 samt bokst. S. S. S. Denna är en smula
kontrasterligt målade. Som mönster synes
huvudsakligen hava använts emedan den
är rödgig och i blå bottenfärg. Bländ mål.

Salur finnes åtskilliga i denna försam-
ling och äger upptecknaren tvänne. Den
ena vit med röda kanter, och den andre
mishugnen. Inga årtal, men de äro i re-
gel där sådana finnes, gaaska misser
de och angiva flera gånger, det årtal
urt sist nämndes. - Det stod i gamle leg-
ställen som utförades för var 100 år se-
dan, så bonden sken hämta legokjort med Ei-
sto. Dessa hästarna hava för en mansälder
sedan ersatts med kufferten, och de hästar
som användes att ha kläder i hava ersatts
med skäp. De äldre skäpen voro av oli-
ka storlek, bmliga stodo på golv och i en
nästan upp till taket. Den förvarades alla
handa motvaror, även mjölk. Dess k. kör
skäpen voro gjorda av de pressade att upp-
hängas i en köra. Körskäpen dör

var hufvud, och alla bar målade med
brunn och årsotal. Thvintlig målare Rån-
ner jag blott en som ännu lever och lät
yrket i sin ungdom av sin far. Hon är nu
gift och har nyligen slutat med yrket. En
målare, för länge sedan död. bodde i
Örnsrud. Hade en grå udel bestad och
var ytterst fattig. Han gick omkring där
han blev anmodad och målade för ge-
nka klen daglön. Hans namn var Krasler.
En någon snickare även målade så
var det endast med någon brun belfärg.
I Krammingsmåla finnes målningar av
Stordenberg, men det är endast vägg- och
tåkmålningar. Dessutom har han i Kle-
ving målat altartavlor i Åsarna
Sjörskult och Älskult. Sjörskult
fanns ju som fick börja med att måla staket

Ring trädgårdar o.d. mönster till blom-
mor ritades upp på tjockt papper och skar-
ut med kniv. Lärerbilder mönster fanns all-
tid att köpa om ej målaren själv var
kompetent därtill. Det förekom att ej
bakman tog sig för att måla bord och
stolar och soffor, men det blev ju ej tal
om någon äldring utan blott en färg.
För att en målare skulle vara något
så när kompetent måste han ha hyta plats
och då gerne i olika städer och någon
junga utomlands. Några hade varit be-
hjälpfulla vid kyrkmålning, både inne
och utanpå. Vad som betalades för mål-
ning förhåller sig ej uppsägna enkelt,
men det var med säkerhet bliffrant
tilltaget motsvarande lön som man är.
I varje fall tog mästaren huvudparten.

de färger som användas vor: Fickvitt
Kinngrönt, Blyvitt, Aljerött, Brunåkra, gul-
åkra, Täckvitt, grön umbra, brun umbra,
Kinnrött, Svarta och lin. De köptes i
färghandeln på landet eller där ej fanns
sådan i närmaste stad. Färgstofferne
liknade fint mjöl. Färgen var alltid
riken och färdig att använda. Terpetin
som torkningsämne användes i synnerhet
vidt insamhusmåkning. När lin användes
smältes den och blandades med botten-
färgen. - När det gäller ådring såsom ma-
hogny ådring - toges 2-3 delar guldocker till
4 delar angelikt rött. Färgen utlösas i kokt
linolja och spådes med terpetin och något
terotin tills den får samma konsistens
som bottenfärgen. Färgen anstrykes tunt
och jämnt, slipstrykes och slätas samt

får torka. Sin mahognymitation gör
en lasyr av casselbrunt, vilken körs
tillsammans med mjölk och svagdrick-
ka lias den blir tunnflytande, men
ej rinnande. Lasyren austrykes och dre-
jes grovt och ojämnt med borstmoddaren.
Även kan man ställa moddaren snett, och
dra ljusare linjer i kärnan. Kärpsä-
ströpfslas ådringen svagt och något o-
jämnt. När ådringen torkat, färnissas
med flättning, förtunnad med terpentin.
Färnissan släpas, när den torkat och
överstrykes med tunn lasyr av sam-
ma slag som till ådringen. När över-
lasyren torkat, färnissas med outspädd
färnissa. Genom överlasyren får målning-
en en djup och varm ton. Vid björkräddning
användes ett sånarett eller mjuk trasa.

Så långt tillbaka som uppställnaren min-
nes våra målarepenslarna köpte. De
voro troligen tillverkade av någon sort
utlämskt borst. Bottenfärgen på de gam-
la möblerna voro när det gånge kyrån
mahogny eller valnöt eller bek någon mör-
kare färg. Gånge det kistor eller skåp
vor det ibland blått eller mörkbrunt.
Smålade skåp fanns även och bagnar
voro merändels smålade, någon gång rent
av polerade. Både mans- och kvinnosmi-
tialer har jag ej sett, men merändels på
utrusgavelsfettar av sten. Någon kyrri
som varit dekorativt målad har jag ej sett.
Den vanligaste färgen av möbler då
det gånge endast en färg var någon
liknande valnöt. Bottenfärger gån-
nades i min barndom av färga ullgar med.